

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie **E. B.**

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2023 r.

na posiedzeniu w Izbie Karnej bez udziału stron

wniosku pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego o zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym

na podst. art. 626 § 2 k.p.k., art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U.2022.1184 t.j.) i § 2 pkt 1, § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2019.18 t.j.) oraz § 11 ust. 3 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości

z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2023. 1964 z późn. zm.)

postanowił:

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. K. (Kancelaria Adwokatów i Radców Prawnych w O.) kwotę 885,60 zł (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych i sześćdziesiąt groszy), w tym 23% VAT, za sporządzenie i wniesienie kasacji przez pełnomocnika z urzędu.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 września 2023 r., sygn. akt I KK 25/23, Sąd Najwyższy oddalił jako oczywiście bezzasadną kasację sporządzoną i wniesioną

przez pełnomocnika z urzędu oskarżyciela subsydiarnego – adw. P. K.. Ponieważ nie zawierało ono rozstrzygnięcia co do wynagrodzenia, pomimo złożenia stosownego wniosku przez pełnomocnika, konieczne stało się wydanie postanowienia na podst. art. 626 § 2 k.p.k.

Wniosek o przyznanie wynagrodzenia przysługującego adw. P. K. za sporządzenie i wniesienie kasacji w sprawie okazał się być zasadny. Należne pełnomocnikowi wynagrodzenie nie zostało dotąd uiszczone ani w całości, ani w części. Rozstrzygając więc w przedmiocie zasadności wnioski, Sąd Najwyższy orzekł w oparciu o przepisy Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

Określając jednak wysokość wynagrodzenia w sprawie, w której w pierwszej instancji orzekał Sąd Rejonowy w Kluczborku, Sąd Najwyższy uwzględnił wnioski wynikające z aktualnego orzecznictwa podjętego w tym przedmiocie przez Trybunał Konstytucyjny (*vide* w szczególności wyrok TK z dnia 23 kwietnia 2020 r., SK 66/19, OTK-A 2020, nr 13; wyrok TK z dnia 20 grudnia 2022 r., SK 78/21, OTK-A 2023, nr 20) i kierował się treścią przywołanych w komparycji przepisów Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[SOP]

[ms]

